

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

P8_TA(2017)0020

Umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między UE a Wyspami Cooka (rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokołu wykonawczego do tej umowy (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE) – 2016/2230(INI))

(2018/C 252/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (07592/2016),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 43, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. (a)(v) i art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0431/2016),
  - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 14 lutego 2017 r. ⁽¹⁾ w sprawie projektu decyzji Rady,
  - uwzględniając sprawozdanie z oceny ex ante umowy o partnerstwie w sprawie połowów i właściwego protokołu zawartych między Unią Europejską a Wyspami Cooka w czerwcu 2013 r.,
  - uwzględniając strategiczne wytyczne władz Wysp Cooka w zakresie rozwoju lokalnego sektora rybołówstwa, a w szczególności wytyczne zawarte w dokumencie „Cook Islands Offshore Fisheries Policy”,
  - uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, w szczególności cel 1, 2, 9, 10 i 14,
  - uwzględniając wnioski i zalecenia przyjęte na 12. posiedzeniu komitetu naukowego Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), poświęconym długoterminowej ochronie i zrównoważonemu wykorzystaniu zasobów ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku;
  - uwzględniając art. 99 ust. 2 akapit drugi Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A8-0015/2017),
- A. mając na uwadze, że Komisja Europejska wynegocjowała z rządem Wysp Cooka nową Umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Wyspami Cooka i protokół wykonawczy do tej umowy, które obowiązują – odpowiednio – przez okres ośmiu i czterech lat;
- B. mając na uwadze, że jest to pierwsza umowa o partnerstwie w sprawie połowów między UE a Wyspami Cooka, która gwarantuje obecność europejską na wodach wschodniego Pacyfiku, po nieodnowieniu umowy z Kiribati (i wobec braku stosowania umów podpisanych z Mikronezją i Wyspami Salomona);
- C. mając na uwadze, że ogólnym celem umowy o partnerstwie w sprawie połowów UE-Wyspy Cooka/protokołu jest zacieśnienie współpracy między Unią Europejską a Wyspami Cooka w dziedzinie rybołówstwa w interesie obydwu stron dzięki stworzeniu ram partnerstwa sprzyjającego zrównoważonej polityce rybołówstwa i zrównoważonemu wykorzystywaniu zasobów rybnych w wyłącznej strefie ekonomicznej Wysp Cooka;
- D. mając na uwadze, że nasza obecność w regionie musi służyć promowaniu zrównoważonej polityki rybołówstwa, a także odpowiedzialnej eksploatacji zasobów w celu zagwarantowania właściwego gospodarowania zasobami tuńczyka w Pacyfiku;
- E. mając na uwadze, że umowa o partnerstwie w sprawie połowów między UE a Wyspami Cooka opiera się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, z uwzględnieniem zaleceń Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) i w granicach dostępnej nadwyżki;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0019.

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

- F. mając na uwadze, że obecne trudności z nadzorem i kontrolą sprawiają, że nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (NNN) stanowią trudny do rozwiązania problem ze względu na rozproszenie geograficzne i rozproszenie zasobów;
- G. mając na uwadze, że w regionie Zachodniego i Środkowego Pacyfiku połowy prowadzą różne statki państw członkowskich UE oraz że wygasły pozostałe umowy o rybołówstwie obejmujące ww. region;
- H. mając na uwadze zobowiązanie do nieprzyznawania innym flotom pozaeuropejskim bardziej korzystnych warunków niż warunki przewidziane w umowie, a także mając na uwadze, że umowa ta zawiera klauzulę Kotonu dotyczącą praw człowieka, zasad demokratycznych i państwa prawa;
- I. mając na uwadze, że celem umowy o partnerstwie w sprawie połowów UE-Wyspy Cooka jest sprzyjanie bardziej efektywnemu i zrównoważonemu rozwojowi sektora rybołówstwa oraz powiązanych z nim gałęzi przemysłu i działalności gospodarczej na archipelagu zgodnie z celami krajowej polityki Wysp Cooka w dziedzinie rybołówstwa, zwłaszcza w zakresie wsparcia dla badań naukowych i rybołówstwa łodziowego, dla zwiększenia wyładunku w lokalnych portach, dla poprawy możliwości monitorowania, kontroli i nadzorowania działalności połowowej oraz dla zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), a także zgodnie z ramami celów zrównoważonego rozwoju;
- J. mając na uwadze, że środki przeznaczone na wsparcie rozwoju polityki rybołówstwa Wysp Cooka, wahające się między 47,6 % a 50 % całkowitych przekazanych środków, stanowią znaczny wkład, jeśli chodzi o wartości procentowe;
- K. mając na uwadze, że od 2012 r. zasoby opastuna zmniejszają się, w związku, z czym WCPFC wprowadziła środki zarządzania, które mają być ponownie negocjowane w 2017 r., oraz mając na uwadze, że w 2015 r. połowy okrężnicą zmniejszyły się o 26 % w stosunku do 2014 r.; mając jednak na uwadze, że wody Wysp Cooka uważa się za „sanktuarium rekinów”, mimo iż należy zaznaczyć, że nie chodzi tu o gatunek docelowy dla floty europejskiej dokonującej połowów w tych wodach na mocy nowej umowy;
- L. mając na uwadze, że unijne taklowce zazwyczaj dokonywały połowów w cieplejszych wodach na południe od Wysp Cooka; mając na uwadze wymogi rozporządzenia w sprawie ochrony rekinów występujących w wodach Wysp Cooka; mając na uwadze, że przeprowadzono ocenę ex ante, w wyniku której nie stwierdzono, aby unijne taklowce miały być w przyszłości zainteresowane prowadzeniem działalności połowowej na obszarze w.s.e. Wysp Cooka;
- M. mając na uwadze, że Wyspy Cooka są w dużym stopniu zależne od przywozu żywności;
1. mając na uwadze, że umowa o partnerstwie w sprawie połowów UE-Wyspy Cooka musi skutecznie promować zrównoważone rybołówstwo na wodach Wysp Cooka za pośrednictwem odpowiedniego wsparcia sektorowego ze strony UE oraz sprzyjać realizacji dwóch jednakowo ważnych celów: (1) zapewniać statkom Unii Europejskiej uprawnienia do połowów w obszarze połowowym Wysp Cooka w oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe i z należyтым uwzględnieniem środków ochrony i zarządzania określonych przez WCPFC w granicach dostępnej nadwyżki, która zostanie obliczona przy uwzględnieniu całkowitego rozwoju zdolności połowowej tego kraju; oraz (2) sprzyjać współpracy między UE a Wyspami Cooka z myślą o zrównoważonej polityce rybołówstwa i odpowiedzialnej eksploatacji zasobów rybnych w obszarze połowowym Wysp Cooka, a także przyczynić się do zrównoważonego rozwoju sektora rybołówstwa Wysp Cooka dzięki współpracy gospodarczej, finansowej, technicznej i naukowej z poszanowaniem suwerennych wyborów dokonywanych przez ten kraj w odniesieniu do przedmiotowego rozwoju;
  2. odnotowuje wnioski zapisane w sprawozdaniu z oceny ex ante umowy o partnerstwie w sprawie połowów UE-Wyspy Cooka i jej protokołu z czerwca 2013 r., zgodnie z którymi wcześniejsze umowy w sprawie połowów/protokoły zawierane w regionie (Kiribati, Wyspy Salomona) nie przyczyniły się w sposób znaczący do rozwoju lokalnych sektorów rybołówstwa, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnych inicjatyw w zakresie przedsiębiorczości (przy wspólnych inwestycjach) oraz do rozwoju lokalnych możliwości przetwórstwa ryb; uważa, że umowa o partnerstwie w sprawie połowów UE-Wyspy Cooka powinna w miarę możliwości przyczynić się do rozwoju lokalnego sektora rybołówstwa przez zapewnienie dostatecznej podaży produktów rybołówstwa koniecznych do zaspokojenia zapotrzebowania krajowego, przy jednoczesnej realizacji uzgodnionych celów nowej generacji umów w sprawie rybołówstwa zawieranych przez UE oraz umów w ramach celów zrównoważonego rozwoju;
  3. ubolewa, że inne kraje tego regionu nie zawarły umów o partnerstwie z UE i otwierają swoje strefy połowowe dla innych krajów i regionów świata stosujących czasem praktyki połowowe, które nie uwzględniają dostępnych zasobów, zamiast wybrać umowę z UE sprzyjającą zrównoważonemu rybołówstwu i zapewniającą wsparcie sektorowe;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie zobowiązania Wysp Cooka do podawania do publicznej wiadomości istnienia wszelkich umów upoważniających zagraniczne floty do połowów na wodach należących do tego państwa, lecz wyraża ubolewanie w związku z brakiem szczegółowych ustaleń dotyczących ogólnych nakładów połowowych, co stanowiło wymóg zapisany w niektórych innych umowach zawartych przez UE;

5. podkreśla, że przy wdrażaniu i ewentualnych przeglądach lub przedłużeniu umowy o partnerstwie w sprawie połowów UE-Wyspy Cooka i jej protokołu należy wziąć pod uwagę strategię władz Wysp Cooka w dziedzinie rozwoju sektora rybołówstwa tego kraju i przestrzegać jej ze szczególnym uwzględnieniem:

- wkładu w zwiększanie potencjału w zakresie monitorowania, kontroli i nadzorowania zasobów rybnych Wysp Cooka oraz działalności rybackiej prowadzonej na wodach tego kraju, ze szczególnym naciskiem na zwalczanie połowów NNN;
- poprawy dostępnej wiedzy naukowej na temat stanu lokalnych ekosystemów morskich i zasobów rybnych występujących w wodach Wysp Cooka;
- konkretnego wsparcia dla rozwoju łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i lokalnych społeczności przez zwiększenie ich wkładu w gospodarkę lokalną, przyczynianie się do poprawy bezpieczeństwa na pokładzie i podnoszenia dochodu rybaków oraz przez wspieranie rozwoju lokalnej infrastruktury przetwórczej i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa zarówno w celu zaopatrywania rynku wewnętrznego, jak i na eksport;

6. uważa, że aby przyczynić się do zrównoważonego rozwoju kraju partnerskiego, ważne jest wspieranie rozwoju sektorowego, gdyż tym samym umożliwia się danemu krajowi zwiększanie zdolności w zakresie autonomii technicznej, doskonalenie strategii rozwoju oraz zapewnienie suwerenności;

7. uważa, że możliwości zatrudniania lokalnych marynarzy na statkach UE w ramach umów o partnerstwie odpowiadają normom międzynarodowym; przypomina o konieczności przestrzegania zasad MOP i promowania ratyfikacji konwencji MOP nr 188, przy jednoczesnym poszanowaniu ogólnych zasad wolności stowarzyszania się i rokowań zbiorowych pracowników oraz zasady niedyskryminowania w zakresie zatrudnienia i pracy; mając jednak na uwadze, że w obliczu braku wykwalifikowanych marynarzy do pracy na tuńczykowcach władze Wysp Cooka nie przedstawiły żadnego wniosku o przyjęcie na pokład we flocie europejskiej;

8. uważa, że umowa o partnerstwie w sprawie połowów UE-Wyspy Cooka i protokół do niej muszą przyczynić się do umocnienia dwustronnej współpracy w dziedzinie zwalczania nielegalnego rybołówstwa oraz dostarczyć Wyspom Cooka środków do finansowania programów nadzoru, a także uważa, że należy wesprzeć środki służące zwalczaniu połowów NNN w wyłącznej strefie ekonomicznej Wysp Cooka, w tym przez usprawnione monitorowanie, kontrolę i nadzór, dzięki wykorzystaniu w tym celu satelitarnego systemu monitorowania statków, dzienników połowowych, inspekcji oraz dzięki wprowadzaniu w życie decyzji podejmowanych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa;

9. uważa za pożądane zwiększenie ilości i dokładności informacji na temat wszystkich połowów (docelowych i przyłowów) i – bardziej ogólnie – na temat stanu ochrony zasobów rybnych, aby móc lepiej ocenić – z udziałem stowarzyszeń rybaków – wpływ umowy na ekosystem morski i na społeczności rybackie; wzywa Komisję do wspierania regularnego i przejrzystego działania organów nadzorujących stosowanie umowy oraz do umocnienia ocen naukowych przeprowadzanych przez WCPFC;

10. apeluje w związku z tym do Komisji o rozważenie zastosowania zasady ostrożności do przepisów wspólnej polityki rybołówstwa oraz o przeanalizowanie stosowania pływających urządzeń do sztucznej koncentracji ryb na tym obszarze i ich wpływu na ekosystem tuńczyka oraz o przedstawienie na podstawie wyciągniętych przez nią wniosków propozycji ich stosowania;

11. wzywa Komisję Europejską do terminowego informowania Parlamentu o przyszłych posiedzeniach wspólnej komisji oraz do przekazania Parlamentowi protokołów posiedzeń i wniosków wspólnej komisji, o której mowa w art. 6 umowy, i wieloletniego programu sektorowego, o którym mowa w art. 3 protokołu, oraz odnośnych ocen rocznych, co ułatwi udział przedstawicieli Parlamentu Europejskiego jako obserwatorów w posiedzeniach wspólnej komisji oraz będzie sprzyjało uczestnictwu społeczności rybackich Wysp Cooka;

12. wzywa Komisję i Radę, aby w ramach przysługujących im kompetencji bezzwłocznie i w pełni informowały Parlament na wszystkich etapach procedury związanych z protokołem i jego ewentualnym przedłużeniem zgodnie z art. 13 ust. 2 TUE oraz art. 218 ust. 10 TFUE;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich i Wysp Cooka.
